

ASIA: Lausunto aselakiehdotuksesta hanketunnus **SM011:00/2017**

Lausunnonpyytäjä: Sisäministeriö

Lausunnonantaja: Heikki Juhola, kotipaikka Vantaa

Jakelu: kirjaamo@intermin.fi ja johanna.puiro@intermin.fi

Kiitän mahdollisuudesta kommentoida aselakiehdotusta kansalaisena, aktiivireserviläisenä ja ammunnan harrastajana.

Näin alkuun haluan lausua että esityksessä on paljon hyvää kuten esim. pitkien aseiden pituusmittojen yhdentäminen Asedirektiivin mukaiseksi. Kiire ja vaikuttavuusarviointien tekemättä jättäminen valitettavasti näkyvät lakiehdotuksen yksityiskohdissa.

Asedirektiiviä valmisteltiin noin 1,5 vuotta ja sen kohdalla vaikuttavuusarviointeja ei tehty koska EU Komission mukaan oli kiire. Nyt Suomessa on vedottu samaan kiireeseen mm. tämän lausuntopyyntöä aikataulun osalta. Asiat laitto liikkeelle terrori-isku Pariisissa 13.11.2015. Uusi aselaki on Suomessa voimassa noin 3 vuotta myöhemmin ja mitään vaikuttavuusarviointeja ei ole edelleenkään tehty. Ei kansakunnan sisäisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta erittäin tärkeitä asioita näin tulisi hoitaa.

Alle olen koonnut keskeisimpiä aselakiehdotuksen korjattavia asioita. Suurin osa niistä liittyy siihen että aselakityöryhmän mandaatti Eduskunnalta on päivittää aselakimme pienimmin mahdollisin muutoksin Asedirektiivin mukaiseksi niin, että ammutaharrastusta ja vapaaehtoista maanpuolustustoimintaa ei haitata tai rajoiteta yhtään enempään kuin on aivan välttämätöntä. Esitykseen on pujahtanut kuitenkin useita tiukennuksia jotka eivät perustu Asedirektiivin ja joiden esittämiseen työryhmällä ei siksi ole ollut Eduskunnan antamaa mandaattia. Ne kohdat tulee poistaa esityksestä koska niiden muuttamiseen ei työryhmällä ole ollut valtuutusta.

Asiat ovat aselakiehdotustekstin mukaisessa numerojärjestyksessä lukemisen helpottamiseksi.

1. Aselakiehdotus 3 § ehdottaa että yli 10 patruunaa vetävä itselataavan pitkän kiväärin latauslaitteen (jatkossa lipas) ja yli 20 patruunaa vetävä itselataavan pistoolin lipas olisivat itsessään luvanvaraisia aseiden osia. Lisäksi se luokittelee kaikki sarjatuliaseen aseiden osat luvanvaraisiksi yksilöimättä niitä kuitenkaan mitenkään. Näiden esineiden hallussapito ilman lupaa olisi rangaistavaa.

Ehdotus: Mitään lippaita ei luokitella luvanvaraisiksi. Sen sijaan voidaan määrittää luvanvaraiseksi yli 20 patruunan lippaan kiinnittäminen aselain 9 § 5 pistooleihin ja yli 10 patruunaa vetävän lippaan kiinnittäminen aselain 9 § 5 b kivääreihin. Sarjatuliaseen osat kieltävä osio pitää poistaa kokonaan.

Perustelut: Aselakidirektiivi ei vaadi lippaiden saattamista luvanvaraiseksi. Asedirektiivi ei vaadi sarjatuliosien minkäänlaista sääntelyä. Aseiden osien tunnistaminen ja erottaminen ”vaarallisiin” ja vaarattomiin ei onnistu asiantuntijoiltakaan joten oikeusvarmuuden takaamiseksi laukaisukoneiston osien sääntelyä pitää luopua.

Yllämainittujen tosiasioiden valossa olisi varsin kummallista että Suomi alkaisi jakamaan isojen lippaiden tai liipasinkoneiston osien (tulevaisuudessa) luvattomasta hallussapidosta sakko- ja

vankeustuomioita muutoin nuhteettomille kansalaisille. Aselakidirektiivi kieltää ainoastaan ”isojen” lippaiden kiinnittämisen itselataavaan aseeseen ilman asianmukaista lupaa.

Suomen Puolustusvoimat on oman ilmoituksensa mukaan myynyt 1,5-2 miljoonaa yli 10 patruunaa vetävää pitkän sotilasaseen lipasta suomalaisille. Niitä onkin ”lähes kaikissa” suomalaisissa kotitalouksissa ja myyjänä on ollut Suomen valtio. Jos ne nyt luokiteltaisiin luvanvaraisiksi aseenosiksi, niin ne pitää voida luvittaa esim. 60kk ylimenokauden aikana maksutta ja ilman lupaharkinta aseiden osiksi joka maksaisi yhteiskunnalle hyvin paljon ilman mitään saavutettavissa olevaa hyötyä.

Sarjatuliaseen osissa on se ongelma että moni sarjatulen kannalta välttämätön osa on samoja siviili- ja sotilasaseissa. Esimerkiksi itselataavaa kertatulta ampuvien Norincon Reserviläiskiväärin tai Sako 62S –kiväärin varmistinvipu on 1:1 samanlainen osa kuin kyseisten aseiden sarjatuliversioiden vaihdin. Ei ole tarkoituksenmukaista että jokainen näiden aseiden omistaja marssisi poliisilaitokselle luvittamaan ja sarjanumeroimaan näitä varmistimia valtion kustannuksella. Samanlaisia tilanteita on muidenkin itselataavien kiväärien laukaisukoneistojen kohdalla. Tähän saakka viranomaisen linja on ollut että ase, joka ei ammu varmistimen tai vaihtimen missään asennossa sarjatulta, ei ole sarjatuliase. Ei ole esitetty mitään syytä miksi tätä toimivaa käytäntöä pitäisi muuttaa ja hukuttaa poliisi mahdottoman isotöisen osien rekisteröimisprosessin syövereihin. Monesta sarjatuliaseen laukaisukoneiston osasta ei edes poliisin asetarkastaja pysty sanomaan minkä aseeseen mikä osa on kyseessä joten ei kansalaisilta voida sellaista myöskään edellyttää.

2. Poistetaan Aselaki 3 § 12 momentti joka koskee ”Muu aseita”.

Perustelu: Asedirektiivi ei tunne Muu asetta ja Muu ase -määrittely haittaa EUn Sisämarkkinoiden tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta.

3. Poistetaan Aselaki 8 § Taskuase –pykälä.

Perustelu: Asedirektiivi ei tunne Taskuasetta ja Taskuase-määritelmä lisäksi haittaa EUn Sisämarkkinoiden tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta.

4. Poistetaan Aselaki 10 § Erityisen vaarallisista ammuksista lyhyiden käsiaseiden reikäpääluodit ja muotoaan muuttavat ammuksset.

Perustelu: Asedirektiivi ei näitä ammuksia käsittele ja rajoitus lisäksi haittaa EUn Sisämarkkinoiden tavaroiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta.

Reikäpäiset ja muotoaan muuttavat lyhyiden käsiaseiden ammuksset säädettiin Suomessa luvanvaraisiksi vuonna 1998. Silloin asiaa perusteltiin sillä että ne olivat Saksassakin luvanvaraisia. Ao. ammuksset ovat olleet vapaassa myynnissä Saksassa kenelle tahansa jo yli 10 viimevuoden ajan aiheuttamatta minkäänlaisia ongelmia ja niitä voi postimyyntissä tilata Suomeenkin kenenkään estämättä. Samoja ammuksia myytiin Suomessakin koko itsenäisyyden ajan vuoteen 1998 asti ilman ongelmia. Ammuksia käytetään edelleen erikoisluvalla lähinnä tarkkuusammunnassa niiden kokovaippaluoteja paremman tarkkuuden vuoksi. Tämä tarpeeton rajoitus pitää poistaa hallituksen normienpurkutalkoiden yhtenä askeleena.

5. Aselakiehdotus 19 § 3 ja 19 § 3 a momenteilta pitää poistaa lauseen lopusta kohta ”jos henkilöllä on erityisen vaarallisen ampuma-aseen hallussapitoon oikeuttava aselupa sellaiseen lyhyeen / pitkään keskisyttyiseen itselataavaan kertatuliaseeseen, johon kyseinen latauslaite sopii”.

Ehdotus: Jätetään pykälä muuten ennalleen mutta poistetaan tuo kursiivilla kirjoitettu osio 19 § 3 ja 19 § 3 a momenttien lopusta.

Perustelut: Tämä tarkennus lakiehdotuksen tekstissä ei perustu Asedirektiiviin. Asedirektiivi ei erottele lippaita sellaisiin jotka sopivat luvallisiin aseisiin ja sellaisiin jotka eivät sovi luvallisiin aseisiin ja jotka olisivat juurikin siitä syystä katsottava laittomiksi.

Jos henkilöllä on jo poliisin myöntämä aselupa esim. Sako 92S itselataavaan reserviläiskivääriin (kaliperi 7.62X39) ja sen 30 patruunaa vetäviin lippaisiin, niin miten Suomi-konepistoolin (kaliperi 9 x19) rumpulippaan hallussapito kohottaisi henkilön muodostamaa riskiä yhteiskunnalle? Suomi-konepistoolin lipashan ei edes sovi esimerkin haltijan reserviläiskivääriin. Lauseen loppu poistamalla estetään tarpeettomat oikeudenkäynnit asiasta josta ei ole mitään vaaraa tai uhkaa yhteiskunnalle. Puolustusvoimien Suomi-konepistoolin lippaita on myyty satojatuhansia kappaleita 2,00 € kappalehintaan. Niitä on niiden historiallisen merkityksen ja erittäin edullisen hinnan vuoksi annettu etenkin reserviläispiireissä lahjoina ja huomionosoituksina aktiivisille harrastajille.

6. Aselakiehdotus 42 § b määrää että asekeräilyperusteella haetulle aseelle pitää aina laittaa ampumakielto.

Ehdotus: Vaihdetaan tekstin muodoksi: Viranomainen voi määrätä ampumakiellon keräilyaseeseen erityisestä syystä.

Perustelu: Asedirektiivi ei edellytä asekeräilyperusteella hankittujen aseiden ampumakieltoa. Esitetty kielto on yhtä epälooginen kuin jos autoharrastajaa kielletäisiin istumasta autoonsa tai ajamasta sillä. Lain perusteluissa esitetty huoli vanhojen esineiden mahdollisesta kulumisesta tai rikkoutumisesta ei kuulu muille kuin omaisuuden haltijalle itselleen. Nyt lakiesitys yrittää ohittaa omaisuuden omistajan oikeudet joka ei Perustuslain näkökulmasta ole ongelmattonta.

7. Aselaki 42 c § ehdottaa että aseeseen ja aseeseen osan lainaamisesta tulee ilmoittaa poliisille jos lainaaminen kestää yli 10 vuorokautta.

Ehdotus: Pykälä 42 § c poistetaan kokonaan. Mikäli se jossain muodossa jää niin lakiin pitää lisätä erillinen maininta siitä että ilmoituksen teko on aina maksutonta.

Perustelut: Asedirektiivi ei ota kantaa lainaamiseen tai lainattujen aseiden ilmoittamiseen joten tämä aselain tiukennusehdotus ei perustu Asedirektiiviin. Maksuttomuus taas on välttämätöntä jotta lainaamisesta ei synny harmaata liiketoimintaa jossa asetta tarvitsevalta veloitetaan ilmoituksesta aiheutuvat kulut ja ehkä jotain vaivanpalkkaa ilmoituksen teostakin.

Tähän asti osien ja kokonaisten aseiden lainaamista ei ole ajallisesti rajoitettu ollenkaan eikä myöskään ole esitetty nykyisestä lainaamiskäytännöstä aiheutuneen mitään ongelmia. Ampuma-

aseita saa lainata vain henkilöille joilla on siihen poliisin myöntämä lupa. Hallituksen normienpurkutalkoisiin sopii huonosti tarpeettoman sääntelyn lisääminen.

8. Lakiehdotus rajaa itselataavilla kivääreillä ja yli 10 patruunaa vetävillä lippailla suoritettavien ammuntojen kouluttamisen ja aselupien hankinnan yhdistyskentässä ainoastaan MPK Ry:n toiminnaksi. Muut reserviläisyhdistykset tai ampumaseurat eivät jatkossa voi hankkia itselataavia kivääreitä yli 10 patruunan lippailla ollenkaan koska lakiehdotus sen kieltää. Samoin laki kieltää kaikkia yhdistyksiä ml. MPK Ry hankkimista pistooleja yli 20 ptr lippailla millään perusteella eikä mahdollista lyhyiden kiväärien (aselakiehdotus 9 § 6 momentti) hankintaa.

Ehdotus: Lisätään lakiehdotukseen 43 § pykälään hyväksyttävien hankintaperusteiden listaan kohta 10 esim. seuraavasti:

43 § 10 koulutus ampumaseuran toimesta aselain 6 § momenttien 1-8 sekä aselain 9 § momenttien 4, 5 a, 5 b ja 6 mukaisille ampuma-aseille.

Perustelu: Yllä olevalla täydennyksellä mahdollistetaan ampumaseurojen ja ampumaseuraksi rekisteröityneiden reserviläisyhdistysten koulutusaseiden hankinta myös jatkossa. Mikäli jokin harjoittelupakko tulee myös pitkille aseille, niin ampumaseurojen pitää voida myös hankkia niitä pitkiä aseita koulutus- ja harjoituskäyttöön. On hyvä myös huomioida että MPK:lla ei ole yhtään kouluttajaa vaan kaikki MPK:n kursseilla kouluttavat kouluttajat, ml. allekirjoittanut, tulevat muista reserviläisyhdistyksistä ja ampumaseuroista. Monesti myös osa kursseilla käytettävistä aseista on lainassa jostain reserviläisyhdistyksestä tai ampumaseurasta.

9. Aselain 44 § pykälästä pitää poistaa kokonaan määritelmä ”tarpeettoman tehokas tai tulivoimainen” kuvaamasta ampuma-aseiden ominaisuuksia.

Perustelu: Ampuma-aseen tulivoimaisuutta tai tehokkuutta ei ole Asedirektiivissä tai aselaissa mitenkään selitetty ja se on johtanut mielivaltaisiin ja keskenään ristiriitaisiin tulkintoihin eri paikkakunnilla. Laki ja varsinkaan sen soveltaminen ei missään tapauksessa saa perustua subjektiiviseen arviointiin jonka oikeellisuutta tai objektiivisuutta ei voi etukäteen eikä edes jälkikäteen tarkastaa tai tarkistuttaa mistään. Myöskään viranomaispäätöksenteon laatu ei saa riippua siitä, millä paikkakunnalla kansalainen sattuu asumaan. Hallituksen normienpurkutalkoiden tavoitteena on poistaa tarpeetonta lainsäädäntöä, jota tällaiset epämääräiset määritelmät edustavat.

10. Reserviläispoikkeus aseiden hankintaperusteena aselakiehdotus 44 § b 3 momentti sallisi vain itselataavien kiväärien ja niihin soveltuvien isojen lippaiden hankinnan ja hallussapidon maanpuolustusperusteella.

Ehdotus: 44 § b 3 momentti mahdollistaisi luvan myöntämisen aselakiehdotuksen 6 § momenttien 1-8 sekä aselain 9 § momenttien 4, 5 a, 5 b ja 6 mukaisille ampuma-aseille.

Perustelu: Asedirektiivi ei rajaa reserviläispoikkeusta ainoastaan itselataaviin kivääreihin. Jos reserviläisperusteella voidaan myöntää aselupa itselataavaan kivääriin, niin silloin voidaan myöntää samalle henkilölle lupa kaikkiin tavanomaisiin ampuma-aseisiin.

11. Aselakiehdotus 45 § 5 momentti ehdottaa erityisen vaarallisten ampuma-aseiden (tässä: itselataava kivääri +10 patruunan lippaalla tai pistooli +20 patruunan lippaalla) hankinnan edellytykseksi 24kk harrastamista sekä 12kk yhdistysjäsenyyspakkoa.

Ehdotus: Vaadittava harrastuneisuus on 12kk sekä lyhyille aseille että pitkille itselataaville aseille, ei yhdistyspakkoa.

Perustelut: Aselakidirektiivi edellyttää ainoastaan 12kk harrastuneisuutta. Yhdistyspakko on Suomen Perustuslain vastainen ja siksi sitä ei voida Suomessa edellyttää vaikka direktiivi vaatiikin. Direktiivi ei kävele EU-jäsenvaltion Perustuslain yli. MPK Ry ei myöskään saa lain mukaan ottaa henkilöjäseniä.

12. Lainaamispykälä 87 § mukaan kivääriä ei saa lainata Erityisen vaarallisen aseeseen (Erva) 9 § 5 b haltijalle ja toisinpäin. Sama epäloogisuus pätee pistoolien osalta. Haulikkoo ei saa Erva-luvan haltijalle lainata ollenkaan vaikka kivääriluvan haltijalle haulikon saakin lainata.

Ehdotus: Koko pykälälista laaditaan uusiksi ja Muu ase –kohta poistetaan tarpeettomana ja Asedirektiiviin perustumattomana. Erityisen vaarallisen aseeseen luvalla pitää saada lainata mitä tahansa luvallista ampuma-asetta. Mitä tahansa aseeseen osia saa lainata jos on ampuma-aseeseen lupa.

Perustelut: Jos esim. Sako 92S ja 30ptr lippaalla on Erityisen vaarallinen ase, sitä pitää myös säilyttää sertifioidussa asekaapissa ja siihen pitää anoa lupaa Poliisihallituksesta niin tällaisen luvan saaneelle pitää voida uskoa lainaan mitä tahansa luvallisia ampuma-aseita ja aseeseen osia.

13. Aselakiehdotuksen 92 § Aseen väliaikaiseen haltuunotto -pykälään pitää kirjata lisäys: Aseen väliaikaisesti haltuunottaneen viranomaisen pitää aina antaa haltuunoton yhteydessä aseeseen haltuunotosta allekirjoitettu, päivätty, kellonajalla, paikkakunnalla ja aseeseen haltuunottaneen virkamiehen nimellä ja yhteystiedoilla varustettu kuitti jolla aseluvanhaltija voi todentaa aseeseen luovutuksen viranomaiselle.

Perustelut: Luvanvaraisen aseeseen talteenotto poliisin toimesta on joissain tilanteissa perusteltua ja tällöin luvanhaltijan oikeusturvan vuoksi hänen tulee saada siitä kirjallinen tosite. Aseiden rahallinen arvo on usein merkittävä joten niiden talteenottamisesta pitää saada tosite. Tositteen sisältö pitää olla määrämuotoinen eli kuka virkamies otti mitä tavaraa haltuun, millä perusteella, milloin ja missä.

14. Lisätään 106 § säilytysäädöksiin erikseen maininta että ns. deko-aseita (=toimimattomaksi muutettu ampuma-ase jolla ei voi ampua) ei tarvitse säilyttää asekaapissa eikä niitä lasketa 5 ruutiaseen lukumäärään joka edellyttää sertifioitua asekaappia vaikka ne pitäisikin rekisteröidä poliisin rekisteriin.

Perustelut: Asedirektiivi ei edellytä aseiden säilyttämistä sertifioidussa turvakaapeissa eikä varsinkaan deko-aseiden (jotka siis määritelmän mukaan eivät edes ole ampuma-aseita) säilyttämistä sertifioidussa turvakaapissa. Ilman tätä tarkennusta ampuma-aseiden toimimattomia näköiskappaleita, jotka ehdotuksen mukaan pitää rekisteröidä poliisin rekisteriin, pitäisi säilyttää sertifioiduissa erittäin kalliissa asekaapeissa.

15. Lisätään 106 § säilytysäädöksiin erillinen maininta että yli 10ptr kiväärinlippaita ja yli 20 ptr pistoolinlippaita eivät koske aseiden luvanvaraisten osien säilytysäädökset.

Perustelut: Mikäli lippaista tulisi luvanvaraisia aseiden osia, niin niitä koskee lähtökohtaisesti se mitä aseiden osien säilyttämisestä säädetään. Pelkällä muovisilla tai peltisillä lippaalla ei kuitenkaan voi tehdä mitään rikoksia. Niiden säilömisvaatimus teräkaappeihin tms. aiheuttaisi harrastajille erittäin merkittäviä lisäkustannuksia ilman että turvallisuus paranisi siitä yhtään. Jos lippaista ei tule luvanvaraisia niin tätä kohtaa ei tarvitse muuttaa. Tällä hetkellä lippaiden säilyttämiseen ei ole mitään lakiin perustuvia vaatimuksia. Mitään ongelmia tästä vapaasta säilyttämisestä ei ole tullut tietooni.

16. Aselain voimaantumisesta kertovassa lopputekstissä lukee: *Ennen tämän lain voimaantuloa, mutta viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2017 myönnetty, voimassa oleva ampuma-aseiden hallussapitoon oikeuttava lupa sellaiselle 9 §:n 4–6 kohdassa tarkoitettulle ampuma-aseelle tai sen osalle, jonka yksilöintitiedot luvanhaltija on ilmoittanut poliisille 12 päivä kesäkuuta 2017 mennessä, voimassaolo jatkuu tämän lain voimaan tullessa mukaan lukien oikeus hankkia ja pitää hallussa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuja latauslaitteita.*

Ehdotus: Uuden aselain voimaantumishetkellä voimassaolevia aselupia ja voimassaolevia käyttämättömiä hankintalupia käsitellään kaikkia samalla tavoin riippumatta siitä onko hankintaluvalla hankittava ase jo ehditty hankkia ja näyttää poliisille vai ei. Eli myös käyttämätön, mutta edelleen voimassaoleva hankintalupa nauttii samaa vanhan lain suojaa kuin jo hankitutkin aseet ja niiden luvat. 12.6.2017 päivämäärä ja kaikki viittaukset siihen poistetaan kaikkialta aselaista.

Perustelu: Asedirektiivi astui voimaan 12.6.2017 jolloin alkoi 15kk ajanjakso jona aikana EU-jäsenvaltioiden pitää saattaa aselakinsa direktiivin mukaiseen kuntoon. Poliisi ja kansalaiset voivat kuitenkin noudattaa vain kulloinkin voimassaolevaa lakia ja nykyinen aselaki on voimassa siihen asti kunnes aselakia päivitetään ja uusi aselaki astuu voimaan. Takautuvaa lainsäädäntöä ei Suomessa voi olla.

Nyt ehdotuksessa sanotaan että kaikki vanhat aseluvat jäävät voimaan sellaisenaan ja sen pitää tällöin kattaa myös sellaiset aseluvat jotka oikeuttavat hankkimaan aseiden, mutta joita ei ole aselain voimaan astuessa vielä hankittu. Nykyäänhän aseiden hankintalupa voi olla voimassa jopa 24kk joten niitä tulee kohdella niiden voimassaoloajan samoin kuin muitakin vanhoja lupia.

17. Itselataavien siviiliaseiden luokittelu erityisen vaarallisiksi aseiksi tuo paljon käytännön ongelmia viranomaisille ja harrastajille. Suuri osa niistä ei perustu Asedirektiiviin.

Ongelmat:

- ERVA-aseet vaativat sertifioitua asekaappin joka nostaa varsinkin aloittelevan SRA-harrastajan aloituskustannuksia merkittävästi, noin 400 euron verran. Asedirektiivi ei vaadi sertifioitua asekaappia.
- ERVA-aseiden hankintalupa maksaa 140e kun tavallinen aselupa maksaa 86 euroa. Asedirektiivi ei edellytä ERVA-aseille erilaista tai varsinkaan kalliimpaa lupakäsittelyä.

- ERVA-luvat myöntää Suomessa tällä hetkellä keskitetysti Poliisihallitus joten lupakäsittelyyn on tiedossa pitkiä käsittelyaikoja. Asedirektiivi ei edellytä että ERVA-aseiden lupia käsiteltäisiin keskitetysti tai ainoastaan Poliisihallituksen toimesta.

Ehdotus: Aselain 9 § 4, 9 § 5 a, 9 § 5 b ja 9 § 6 mukaisiin aseisiin myöntää luvat jatkossakin paikallinen poliisilaitos kuten on tehnyt tähänkin saakka. Lupamaksu on sama kaikille aseille jotka eivät ammu sarjatulta. Säilytysäädökset pidetään ennallaan kuten tähänkin asti tavanomaisten itselataavien aseiden kohdalla on ollut käytäntö eli sarjatuliaseet vaativat sertifioidun asekaapin aina, muut aseet vasta jos niiden yhteislukumäärä ylittää viisi kappaletta.

Perustelu: Paikallistasolla on paras asiakastuntemus ja olosuhdetuntemus mm. ampumarajoittelu-paikoista ja alueella toimivista ampumaseuroista ja reserviläisyhdistyksistä. ERVA-aseiden luvittamiseen mahdollisesti liittyvät haastattelut on myös helpointa hoitaa hakijan asuinpaikkakunnalla. Päätöksenteon etäännyttäminen kauemmas kansalaisista ei edusta hyvää hallintotapaa joten tavanomaisten aselupien, kuten nyt keskustelussa olevat itselataavat kiväärit ja pistoolit ovat, käsittely on selkeintä jatkossakin hoitaa siellä missä kansalaisen asuu. Samalla käsittelyllä myös lupamaksut pitää pysyä samana.

Jos yli 10+ptr lippaalla varustetulle kiväärille vaadittaisiin sertifioitu asekaappi mutta identtiseen kivääriin 10 patruunan lippaalla ei vaadittaisi, niin olisihan se melko erikoista. Käytännössä 400 euron asekaappi pitäisi ostaa jos omistaa yhden SA-Kaupassa 8 euroa maksavan 30 patruunan lippaan reserviläiskivääriinsä.

Annan lausunnostani mielelläni lisätietoja.

Kunnioittavasti,

Heikki Juhola
Vääpeli (Res.)
Urheiluampuja
Vantaa